

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 310 af 4. Juli 1942 om Husholdningsskoler og Husholdningsseminarier m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2872; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Elin Appel): Udvalgets Arbejde har været nogenlunde let, idet det ikke har mødt mange Problemer paa sin Vej. Det vanskeligste har været Spørgsmaalet om 5 Maaneders Lærernes Alderstillæg. Det samlede Udvalg, den højtærede Minister og Udvalget for Høj- og Landbrugsskoler har tilsammen mobiliseret deres Regnekunst, uden at de er naaet til samme Facit, og man har derfor maattet udsætte Løsningen af Problemet til næste Revision, som ifølge Ændringsforslag Nr. 3 er blevet fattsat til 1948—49.

Udvalget har enstemmigt tiltraadt de af Ministeren stillede Ændringsforslag Nr. 1 og 2. Ændringsforslag Nr. 1 vedrører Forstanderindernes Alderstillæg. Jeg maa maaske her lige bemærke, at der maa en redaktionel Ændring til, idet Forstanderen ifølge selve Loven er Hankøn men ifølge Ændringsforslaget er Hankøn; Ministeren kommer vist til at vælge imellem de to Køn. Dette Alderstillæg bliver herefter ikke afhængigt af, at en af Skolens Lærerinder faar Seminarielærerløn. Man har ikke turdet stille dette Krav til de smaa Skoler. Det skulde imidlertid nødtigt betyde, at de smaa Skoler som Følge heraf ikke føler sig forpligtede til at kræve gode Lærerkrafter, men vil klare sig med de billigste, som for det meste er de daarligste. Det vil forringe Skolernes Standard, og det bør Skolens Leder ikke tillade.

Ændringsforslag Nr. 2 giver en Lærerinde eller en Lærer Ret til at beholde sin Anciennitet som Lærer ved Overgang efter 1. April 1946 fra en Lærerstilling til en Forstanderstilling ved de her omhandlede Skoler. Det strider ikke mod Tjenestemandsløven, idet man her gaar over fra en god økonomisk Stilling som Lærerinde til en usikker Stilling

som Forstanderinde. Derfor er der intet i Vejen for, at man kan beholde sit Alderstillæg. Jeg finder, at det er en udmærket Forbedring, at dette Alderstillæg nu beholdes. Det bliver naturligvis trist for de Folk, der er blevet Forstandere lige inden 1946, men det er den Slags Ting, der hænder, og man maa bede Forstanderne om at trøste sig med, at deres Efterfølgere faar det bedre.

Naar man nu taler om saa mange Krav, der stilles fra alle Sider, er der maaske Grund til at nævne, at dog i alt Fald Lærere og Lærerinder ved Husholdningsskoler og Landbrugsskoler har resigneret med Hensyn til Kravet om at faa Efterbetaling, idet deres Lønkrav kun gælder fra April i Aar, og det er maaske de eneste Lærere, der ikke faar den Efterbetaling; men naturligvis haaber man paa, at Skolerne velvilligst giver dem det alligevel.

Med disse Bemærkninger skal jeg indstille Lovforslaget med de foreslaaede Ændringer til Vedtagelse.

Poul Hansen (Grenaa): Under Udvalgsbehandlingen blev der navnlig fra mit Partis Side fremført Ønsker om mere principielle Ændringer i Loven, men disse Ændringer har i det store og hele ikke kunnet gennemføres paa Grund af den knappe Tid, der var til Raadighed. Jeg takker imidlertid den højtærede Undervisningsminister for, at han trods Betænelighederne derved er gaet med til en Revision af Loven igen allerede om 2 Aar.

Vi finder det ikke mindst paakrævet, at der skabes Sikkerhed for, at alle Statstilskud, som ydes Skolerne, anvendes efter deres Formaal. Den enkelte Skole faar f. Eks. et aarligt Bygningstilskud, men der er ingen som helst Garanti for, at Pengene virkelig anvendes til Vedligeholdelse af Bygningerne. Hvis f. Eks. en Forstander, der selv ejer en Husholdningsskole eller et Husholdningsseminarium, i en Aarrække forud for sin Afgang nøjes med nødtørftige Reparationer af Skolens Bygninger eller maaske slet ingen Reparationer udfører, kan han opspare Bygningstilskuddet og tage dette Beløb med sig, naar han gaar af, hvilket jo maa siges at være meget uheldigt, fordi det medfører, at Efterfølgeren maa begynde med daarligt vedligeholdte eller maaske elendigt vedligeholdte Bygninger, selv om der fra Staten har været ydet Tilskud til disse Bygningers Vedligeholdelse gennem en lang Aarrække. At dette Forhold i nogen Grad skyldes en daarlig Ordning af Pensionsforholdene inden for Højskolen, kan maaske tjene som en Undskyldning, men det gør i hvert Fald ikke